

CC

Comissió de Cultura
Parlament de Catalunya

Sessió 12. Dimecres, 22 de juny de 2022. XIV legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Compareixença d'una representació de la Plataforma Salvem Cal Macià - Casa de Vallmanya davant la Comissió de Cultura per a informar sobre les reivindicacions d'aquesta plataforma i l'estat de Cal Macià, a Vallmanya (Segrià). Tram. 357-00195/13 Comissió de Cultura. Compareixença.
 2. Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un pla de difusió del flamenc. Tram. 250-00553/13 Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 271, 24; esmenes: BOPC 304, 7).
 3. Proposta de resolució sobre els Premis Gaudí. Tram. 250-00556/13 Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 271, 28).
 4. Proposta de resolució sobre el Museu del Còmic de Catalunya. Tram. 250-00571/13 Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 277, 98; esmenes: BOPC 322, 26).
 5. Proposta de resolució sobre l'aranès. Tram. 250-00572/13 Rocio Garcia Pérez, juntament amb tres altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 277, 100; esmenes: BOPC 322, 26).
-

Punt 2 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un pla de difusió del flamenc

250-00553/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 40828 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Rocio Garcia Pérez, diputada, Helena Bayo Delgado, diputada, Silvia Paneque Sureda, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un pla de difusió del flamenc, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

Els tablaos flamencs són un patrimoni cultural històric de Catalunya, essent terra d'acollida del flamenc des de el segle XIX. El Paral·lel i la Rambla ja eren en aquell moment indrets on els *cafés cantantes*, precursors dels tablaos, s'assentaven clarament conduint a una professionalització del flamenc.

Tal com va afirmar María Rosa Pérez Casares, presidenta de la Plataforma Tablaos Emblemáticos, en la seva compareixença en seu parlamentària el dia 9 de desembre de 2020, el 95% dels artistes de flamenc depenen per a la seva subsistència dels tablaos. Però cal tenir en consideració que els tablaos no només actuen sostenint l'economia sinó que també ho fan garantint el sosteniment artístic, ja que són les universitats del flamenc.

Els tablaos també suposen una protecció laboral dels artistes, en tant que no són feines puntuals, sinó que s'estableix amb els artistes una relació professional i estable. També són eina d'integració del poble gitano. Un 50% dels artistes de flamenc són gitanos. La majoria del públic que assisteix als tablaos són turistes que visiten el nostre país i busquen gaudir de la nostra cultura. És considerablement important que el públic local conegui aquesta expressió cultural i que les institucions la difongui i protegeixi com mereix.

Catalunya és una terra fèrtil pel sector flamenc, amb més de dos segles d'antiguitat, de convivència amb aquest art que està considerat bé immaterial de la humanitat per la UNESCO des del 2010.

Les seves manifestacions artístiques a Catalunya es manifesten també en escoles i conservatoris de música i dansa, en entitats, obres pictòriques i fotografies, creacions musicals i d'arts escèniques, així com festivals especialitzats en flamenc dins el territori.

Totes aquestes manifestacions junt amb el Tablaos de Catalunya ajuden a la sostenibilitat d'aquest art i la generació de nous públics de flamenc.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que el flamenc és una expressió cultural que cal preservar i enfortir a Catalunya.
2. Reconeix l'esforç dels professionals del flamenc durant tota la pandèmia originada per la Covid-19, així com el de tots els professionals del sector de la cultura a Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

3. Aprovar un pla de difusió, coneixement i protecció del flamenc i els tablaos. Aquest pla ha de comptar necessàriament amb la col·laboració del sector del flamenc.
4. Presentar en seu parlamentària, en un termini màxim de sis mesos des de l'aprovació d'aquesta resolució, el pla de difusió, coneixement i protecció del flamenc i els tablaos a què fa referència el punt 3.

Palau del Parlament, 11 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Rocío García Pérez, Helena Bayo Delgado, Silvia Paneque Sureda, diputades, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 52361 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 05.05.2022

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 52361)

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (1)

De modificació en el punt 3

3. Treballar per la inclusió de la difusió, coneixement i protecció del flamenc dins el Pla integral de la Música, en procés de revisió. Aquesta feina comptarà amb la col·laboració del sector del flamenc, representat en el Pla junt amb les entitats representatives del sector de la música.

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (2)

De modificació en el punt 4

4. Informar dels treballs per la inclusió de la difusió, coneixement i protecció del flamenc dins el Pla integral de la Música a què fa referència el punt 3.

Punt 3 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre els Premis Gaudí

250-00556/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 41058 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre los Premios Gaudí, para que sea sustanciada ante la Comissió de Cultura, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La cultura catalana en castellano ha sido durante los últimos cuarenta años olvidada, denostada y arrinconada por los sucesivos gobiernos de la Generalitat y por gran parte de las instituciones y entidades culturales de nuestra región. El Programa 2000 orquestado por Jordi Pujol es prueba irrefutable de cómo se ha empleado la lengua catalana como arma ideológica, como puntal del pancatalanismo y como un medio para generar desigualdades entre los catalanes, también en el sector cultural.

Las políticas en materia audiovisual y cinematográfica que promueve el Departament de Cultura se alinean con la imposición del catalán. Sin ir más lejos, la Ley 20/2010, de 7 de julio, del cine, trata de configurarse como una medida legal más en el proceso de imponer el catalán y dotarlo de preeminencia respecto a las creaciones culturales en español.

En la misma línea ideológica se encuentran los Premios Gaudí, una iniciativa del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya que, a través de la Acadèmia del Cinema Català, concede premios anuales para difundir y promocionar las mejores películas, artistas y técnicos del sector cinematográfico catalán. La Acadèmia del Cinema Català tiene como principal objetivo aglutinar a los profesionales del sector creativo, técnico y de producción cinematográfica de Catalunya para dar una identidad a las producciones cinematográficas.

Los Premios Gaudí se conceden a diferentes categorías que abarcan desde el Premio a la Mejor Película, Mejor Guión, Mejor Dirección, Mejor Película Europea, Mejor Cortometraje, Mejor Música Original o Mejor Efectos Visuales, entre otros. El galardón, un «Gaudí», es una pieza de bronce, en la línea de los galardones que se entregan en celebraciones como los Oscar, los premios BAFTA o los Goya.

Desde sus inicios en el año 2009, los Premios Gaudí diferenciaban entre la categoría de Mejor Película en Lengua Catalana y Mejor Película en Lengua no Catalana. Como resultado de esta distinción lingüística, los largometrajes en versión original en español —por mucho que hayan sido rodados, producidos y estrenados en Catalunya y hayan contado con un elenco de actores y técnicos catalanes— se han visto obligados a competir con producciones extranjeras y rodadas en idiomas extranjeros. Así ha sucedido con películas

como *Vicky Cristina Barcelona*, *A Monster Calls*, *Buried o Liberté*; todos ellos han obtenido el galardón al Premio a la Mejor Película en Lengua no Catalana, con la consiguiente promoción y difusión que supone obtener un reconocimiento cinematográfico.

Toda esta diferenciación lingüística supone un agravio hacia el español, lengua oficial de todo el territorio nacional, lengua tan catalana como el catalán, pero que queda relegada a una suerte de lengua extranjera e impuesta, con la inequívoca intención de darle tratamiento de lengua no propia.

A partir del año 2014 el premio a Mejor Película en Lengua Catalana pasó a denominarse directamente Mejor Película y se mantuvo la categoría de Premio a Mejor Película no catalana. En la actual Convocatoria de los Premios Gaudí se desprende que sólo pueden concurrir al Premio a la Mejor Película las producciones en versión original en catalán según la calificación oficial y cuando las labiales concuerden con la lengua de esta versión oficial.

La Generalitat de Catalunya, a través del Departamento de Cultura, ha contribuido a financiar los Premios Gaudí desde hace años. Del Plan Estratégico de Subvenciones del Departamento de Cultura de la Generalitat para el periodo 2019-2021 se desprende cómo se concedieron ayudas para la Acadèmia del Cinema Català y la organización de los Premios Gaudí. Asimismo, en el Registro de Subvenciones y Ayudas de Catalunya se observa cómo desde el año 2017 hasta 2021, inclusive, se ha concedido un total de 1.135.000 € a la Acadèmia del Cinema Català.

Que un largometraje en versión original en español, una de las dos lenguas de los catalanes, quede excluido a optar al premio a Mejor Película por un tema lingüístico debiera ser motivo suficiente para que la Generalitat de Catalunya dejara de sufragar con fondos públicos la celebración de los Premios Gaudí, máxime cuando el filme haya sido rodado, producido, estrenado en Catalunya y con un elenco de actores y técnicos catalanes.

En contraposición, encontramos los Premios Goya, que no imponen exigencias idiomáticas para galardonar a largometrajes. Tal es el caso del filme *Pa negre* (2011), en versión original en catalán, que fue laureado con catorce Goyas, entre ellos el Premio a Mejor Película.

La cultura es un bien esencial para la ciudadanía, que hay que promover desde las Administraciones Públicas. Es una actividad humana universal e intemporal que emana de su dimensión espiritual en la búsqueda de la Bondad, de la Belleza y del Bien y no entiende de clasificaciones restrictivas ya que es de todos, para todos y trasciende en el tiempo. Por este motivo, carece de sentido que dentro de las políticas culturales de la Generalitat figure la colaboración con unos premios cinematográficos que discriminan y manipulan ideológicamente mediante la lengua denostando el español.

La Administración Autonómica y el Departamento de Cultura de la Generalitat deben asegurar la coexistencia e igualdad de ambas lenguas y la no discriminación de ninguna de ellas, también en el ámbito cultural. Es por ello que debe cesar inmediatamente la financiación de semejante Premio con las arcas públicas de todos los catalanes.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno a:

Primero: Suprimir las ayudas que destina el Departamento de Cultura a la organización y celebración de los Premios Gaudí, de la Academia de las Artes y las Ciencias Cinematográficas Catalanas.

Segundo: Fomentar iniciativas cinematográficas que se basen en criterios de superioridad técnica, belleza artística, valores éticos y pluralidad lingüística, sin imposiciones ideológicas.

Tercero: Poner fin a cualquier subvención y ayuda del Departament de Cultura a entidades culturales u organismos que vaya orientado a la imposición de la cultura en lengua catalana en detrimento de la cultura en español.

Cuarto: Impulsar un mayor número de líneas de financiación bonificadas para la producción y distribución de proyectos cinematográficos con condiciones ajustadas a las necesidades del sector, con plazos de financiación flexibles y un tipo de interés ventajoso, que tenga en cuenta el potencial de exhibición y difusión del proyecto.

Palacio del Parlamento, 18 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto; Manuel Jesús Acosta Elías, diputado, GP VOX

Punt 4 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre el Museu del Còmic de Catalunya

250-00571/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43560 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alicia Romero Llano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt, Rocío García Pérez, diputada, Helena Bayo Delgado, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Museu del Còmic a Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

La creació del Museu del Còmic a Catalunya és un projecte llargament reivindicat per il·lustradors, editors, distribuïdors i col·leccionistes a Catalunya, des de l'any 2006.

Institucions com FICOMIC (que organitza cada any els salons internacionals del còmic i del manga a Barcelona) i associacions com l'APIC (Associació Professional d'Il·lustradors de Catalunya), juntament amb experts, crítics, editors i col·leccionistes, van treballar llargament en el projecte, que va ser assumit com a propi pel Departament de Cultura de la Generalitat l'any 2007.

El 2008 el Departament va constituir una comissió de treball, amb representants del sector. Després d'avaluar diverses seues ofertes per diferents ajuntaments el 2008, el Departament es va inclinar el 2009 per la fàbrica CACI que havia ofert l'ajuntament de Badalona, com a emplaçament del museu. El 2009 es publicava el Pla Director (museològic) del Projecte —CCIC, Centre del Còmic i la il·lustració de Catalunya—, a partir del projecte redactat el 2008 per FICOMIC.

El 20 de gener de 2010 la Generalitat i l'ajuntament de Badalona presentaven públicament el Pla Director i signaven el corresponent conveni.

L'objectiu del centre era mostrar, recollint la llarga tradició ninotaire de Catalunya, la rica trajectòria del còmic i de la il·lustració, a Catalunya i al món, des del seu naixement fins l'actualitat, posant a disposició del públic les col·leccions mitjançant exposicions, així com un centre de documentació amb fons originals i una biblioteca. Un centre com aquest, d'un enorme potencial estratègic, amb un sector creatiu i industrial potent al darrere, estava en condicions de generar serveis i activitats de recerca, formació, difusió i gaudi, no només pel públic, sinó també pel mateix sector, amb la complicitat del gremi. L'abast temàtic del museu contemplava totes les seves vessants: el còmic, la il·lustració, la novel·la gràfica i l'humor gràfic, i fins i tot, l'animació i el vídeo joc. Es tractava d'un projecte que atrauria de ben segur donacions i dipòsits d'autors i col·leccionistes.

Catalunya és i ha estat una potència en matèria d'il·lustració i humor gràfic des de finals del segle XIX i al llarg del segle XX. Ha estat un segle prolífic

en revistes, tant infantils —seguint el mestratge de *El Patufet*, creada el 1904, i el *TBO*, aparegut el 1917, fins el *Cavall Fort*, que s'edita des de 1961 fins l'actualitat— com satíriques —des de *La Campana de Gràcia*, *L'Esquetlla de la Torratxa* i el *Cu-cut* fins *El Papus* i *El Jueves*, passant pel *Bé Negre*—, on la il·lustració i l'humor gràfic han estat cabdals, i des d'on han sortit els principals historietistes de còmic del país. Fins i tot durant el franquisme, les grans editorials —des del *TBO* fins l'imperi Bruguera— estaven radicades a Barcelona, i van crear un estil propi de la historieta còmica adreçada al públic infantil i juvenil, al costat de les produccions d'aventures, que bevien dels superherois americans.

Sens dubte, Catalunya ha tingut una gran escola catalana d'il·lustració, amb grans ninotaires i il·lustradors, des d'Apel·les Mestres, Llaveries, Opisso, Cornet, Junceda, Obiols, Tísner, Castanys, i Lola Anglada, fins els nostres contemporanis Marta Balaguer, Carme Solé Vendrell, Lluçia Navarro, Pilarin Bayés, Francesc Infante, Mariscal, Pere Joan, Roser Capdevila, Mercè Llimona, Fina Rifà, Teresa Duran i Francesc Riart.

Però ha estat l'humor gràfic i la historieta còmica la que, durant el franquisme, i a l'ombra de la censura, han proporcionat grans autors formats a Catalunya, sorgits des de la premsa diària, les revistes infantils i juvenils com *TBO* i les del segell Bruguera (que va començar amb *Pulgarcito*), i posteriorment les revistes satíriques per a adults del tardofranquisme filles de la *Codorniz* (com *Hermano Lobo* des de Madrid, i des de Barcelona, *Patufet* —1968-1973—, *Barrabás*, *Por Favor* —1974-78—, *El Papus*, i que culminen amb l'actual *El Jueves*). Noms com Buigas, Urda, Jorge, Conti, Enrich, Schmidt, Ibáñez, Opisso, Oli, Peñarroya, Coll, Vázquez, Escobar, Benejam, Cifré, Pañella, Muntanola, Mestres, Raf, Alfons Figueras, són referents d'una època daurada, que després ha estat continuada per dibuixants i humoristes de la categoria de Cesc, el Perich, Núria Pompeia, Jan, L'equip Butifarra, Guillen, Vallés, Gin, Tom, Manel, Ivà, Fer, Ja, Jose Luis Martín, Kim, Alfons López, Carlos Giménez, Oscar, Tha, García Lorente, Ja, Monteys, Bernet, Maikel, Fontdevila, Romeu, Ops (El Roto), Toni Batllori, Joma, Picanyol, Horacio Altuna, etc. Sense comptar amb l'escola del còmic underground i per a adults (Cimoc, Comix, 1984, Cairo, Zona 84, Creepy, Totem, Makoki, Víbora), que importaren còmic europeu i americà i aixoplugaren autors locals com Azagra, Max (Francesc Capdevila), Nazario, Montesol, Mariscal, Enric Sió, Gallardo o Mediavilla.

El còmic d'aventures, publicat en revistes i recopilat en àlbums, troba en Víctor Mora i Ambrós (*Capitán Trueno*) el seu màxim exponent, mentre que el còmic franco-belga troba aixopluc a *Cavall Fort*, i dibuixants com Madorrell, amb guionistes com Carbó, s'endinsen en aquest món, en català. Darreument, Escura, els germans Garcia Quera i Riart han publicat treballs en català basats en l'història de Catalunya. D'altra banda, Paco Roca ha triomfat en els darrers anys amb diverses novel·les gràfiques.

A partir de 2011, amb el canvi de govern i les subsegüents retallades, la Conselleria va congelar el projecte del Museu del Còmic, per raons pressupostàries. El Departament de Cultura va donar allargues al sector, i mentrestant, va encarregar a la Biblioteca de Catalunya un inventari dels fons de còmic i il·lustració que hi havia a Catalunya.

Res s'ha sabut en els anys posteriors del projecte original, ni dels resultats dels treballs duts a terme per la Biblioteca de Catalunya, ni del capteniment

de la Conselleria en la qüestió. Mentrestant, algunes col·leccions s'estan malmetent, d'altres s'estan venent o dispersant en diversos llegats a ens locals, o be s'han creat museus parcials (el d'Andorra, el 2010, oi el privat de Sant Cugat del Vallés, el 2019). El principal crit d'alarma va tenir lloc també al 2019 quan una Fundació de Santander va adquirir originals de còmic «underground» de Nazario y Montesol. Hi ha també preocupació pel destí dels fons de la Editorial Bruguera (Ediciones B) que romanen a Catalunya,

L'any 2019 —després que el MNAC donés un pas al front reivindicant el còmic en el marc de les arts—, es va constituir un consell assessor, format per tècnics del Departament, el MNAC, la Biblioteca de Catalunya i diferents experts de museus i del sector, però la seva principal missió ha estat l'adquisició de fons, que posteriorment es distribueixen en diferents centres.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar a la Comissió de Cultura, en un termini de 6 mesos:

- a) Un informe sobre l'estat dels fons del Còmic a Catalunya a partir dels treballs duts a terme per la Biblioteca de Catalunya: fons propis de la Generalitat; altres fons públics a Catalunya (museus, ens locals) i ubicació; adquisicions efectuades, etc.
- b) Una proposta articulada i calendaritzada d'implementació del futur Museu del Còmic a Catalunya, amb unes primeres previsions pressupostàries per a 2023, i que compti amb la participació del sector.

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt; Rocío García Pérez, Helena Bayo Delgado, diputats, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 56736 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 25.05.2022

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 56736)

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (1)

De modificació a la lletra b)

b) Un estudi sobre un possible centre del còmic i la il·lustració que compti amb la participació del sector.

Punt 5 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre l'aranès

250-00572/13

PRESENTACIÓ: ROCIO GARCIA PÉREZ, JUNTAMENT AMB TRES ALTRES DIPUTATS DEL GP PSC-UNITS

Reg. 43661 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portavotz, Rocío García Pérez, deputada, Sílvia Romero Galera, deputada, Òscar Ordeig i Molista, diputat, Judit Alcalá González, deputada deth Grup Parlamentari Socialistes e Units per Avançar, d'acòrd damb aquerò qu'establisson es articles 167 e 168 deth Reglament deth Parlament, presenten era Proposicion de resolucion sus er aranés, entà que sigue formalizada deuant era Comission corresponenta damb eth tèxte següent:

Exposicion de motius

Er aranés ei lengua pròpia d'Aran e lengua oficial en Catalonha, d'acòrd damb aquerò qu'establisson er Estatut d'Autonomia de Catalonha e es leis de normalizacion lingüística. En Aran totes es persones an eth dret de coneisher-lo, d'utilizar-lo e èster atengudes oraument e per escrit enes sues relacions damb es administracions publicas en Aran e tanben damb era Generalitat. Es poders publicas an de protegir er aranés en toti es domenis e n'an de fomentar era coneishença, er us e era difusion.

Enes darrèrs decennis eth Parlament a hèt progrèssi legislatius importants en aguesta reconeishença e proteccion der aranés: er Estatut d'Autonomia de Catalonha (2006), era Lei 35/2010, der 1 d'octobre, der occitan, aranés en Aran o era Lei 1/2015, deth 5 de hereuèr, deth regim especiau d'Aran. Er aranés a, donc, eth nivèu mès naut de reconeishença institucional e juridica possible, un estatut legau sense cap d'equivalent ena rèsta de territòris deth domeni lingüistic occitan, enes estats francés e italian.

Totun, er aranés se tròbe en situacion de precarizacion sociala: eth percentatge de persones que l'an coma lengua abitaua ei deth 19,7%, segon es donades dera darrèra *Enquesta d'usos lingüístics de la població* de 2018, 1,7% superior as donades dera anteriora enquesta de 2013 (18%), sus ua poblacion totau deth territòri d'uns 10.000 abitants, era enquesta aufrís donades obtingudes ena poblacion de mès de quinze ans.

Entà mantier eth coneishement d'aranés e hèr-lo auançar en us social, cau seguir aplicant politiquas lingüistiques efectives que s'adaptan as cambis demografics, economics e socials que i a ena Val d'Aran enes darrèr tempsi. Er article 143.2 der Estatut d'Autonomia de Catalonha establís que «Correspon ara Generalitat e tanben ath Conselh Generau d'Aran era competència sus era normalizacion lingüistica der occitan, nomenat aranés en Aran».

Ath Conselh Generau d'Aran li cau recorsi entath foment der aranés, ja qu'unicament recep 100.000 €/an en concèpte de traspàs competenciala tada

aguesta qüestion, e acordar damb eth Departament de Cultura politiqes lingüístiques adaptades ara situacion actuau, perque senon condemnam er aranés ara precarietat e ar afebliment.

Per aqueles motius, lo Grop Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la seguenta:

Proposicion de resolucion

Eth Parlament de Catalonha exigís ath Govern dera Generalitat que:

1. Garantisque eth lideratge deth Conselh Generau d'Aran enes politiqes lingüístiques sus er aranés.
2. Aumente era dotacion economica en concèpte de traspàs competenciau ath Conselh Generau d'Aran entà desvolopar politiqes lingüístiques entara coneishença e eth foment der aranés.
3. Impulsar, amassa e en acòrd damb eth Conselh Generau d'Aran, politiqes actives e efectives de foment der aranés damb accions concretes, especiaument adreçadas as naues generacions e ara sua preséncia enes mejans de comunicacion e es hilats sociaus.

Palau del Parlament, 24 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Rocio Garcia Pérez, Sílvia Romero Galera, Òscar Ordeig i Molist, Judit Alcalá González, diputats, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 56737 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 25.05.2022

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 56737)

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (1)

De modificació a l'encapçalament de la resolució:

Eth Parlament de Catalonha exòrte ath Govern dera Generalitat que:

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (2)

D'addició en el punt 1

1. Garantisque eth llderatge deth Conselh Generau d'Aran enes polítiques lingüístiques sus er aranès *a l'Aran enfortisque eth foncionament deth Conselh de Política Lingüística der Occitan Aranés, coma estructura de coordinacion entre es govèrns catalan e aranès establida ena Lei 35/2010, entà promòir e apregondir era collaboracion damb eth Conselh Generau d'Aran enes polítiques lingüístiques sus er aranès.*

Esmena 3

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (3)

De modificació en el punt 2

2. Avaluar, laguens deth Conselh de Política Lingüística der Occitan Aranés, es besonhs de finançament entà melhorar era dotacion pressupostària deth Conselh Generau d'Aran entà desvolopar polítiques lingüístiques enta-ra coneishença e eth foment der aranès.

Esmena 4

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (4)

De modificació en el punt 3

3. Estúdie e collabòre damb eth Conselh Generau d'Aran, ena proposicion de naues polítiques actives e efectives de foment der aranès en Aran, damb accions concretes, especiaument adreçades as naues generacions e ara sua presència enes mejans de comunicaci3n e es hilats sociaus.
